

วันที่ 10 ตุลาคม 2566

เรื่องที่ 1 : รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ประจำปีครั้งแรกของปี
พ.ศ. 2566

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.)
ประจำปีครั้งแรกของปี พ.ศ. 2566 ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

กค. รายงานว่า

1. เป้าหมายนโยบายการเงินสำหรับปี 2566 คณะรัฐมนตรีมีมติ (27 ธันวาคม 2565) อนุมัติให้ใช้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปช่วงร้อยละ 1-3 เป็นเป้าหมายนโยบายการเงินซึ่งมีความเหมาะสมภายใต้บริบทที่อัตราเงินเฟ้อมีความไม่แน่นอนสูงและมีความยืดหยุ่นเพียงพอสำหรับรองรับความผันผวนของอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในระยะปานกลางและเอื้อให้ดำเนินนโยบายการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ย 12 เดือนที่ผ่านมา (เดือนเมษายน 2565-มีนาคม 2566) อยู่ที่ร้อยละ 5.86 ซึ่งสูงกว่าขอบบนของกรอบเป้าหมายนโยบายการเงินเนื่องจากอัตราเงินเฟ้อหมวดพลังงานและหมวดอาหารสดเฉลี่ยเพิ่มขึ้น¹

2. ภาวะและแนวโน้มเศรษฐกิจ เงินเฟ้อ และเสถียรภาพระบบการเงินในช่วงครึ่งแรกปี 2566

2.1 ภาวะเศรษฐกิจและแนวโน้ม เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่อเนื่อง จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นซึ่งส่งผลดีต่อการจ้างงาน รายได้แรงงาน และการบริโภคภาคเอกชน ขณะที่การส่งออกฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปและคาดว่าจะขยายตัวดีขึ้นสอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจโลก ทั้งนี้ กนง. ประเมินว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ 3.6 และ 3.8 ในปี 2566 และ 2567 ตามลำดับ นอกจากนี้การบริโภคภาคเอกชนมีแนวโน้มฟื้นตัวต่อเนื่องตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะภาคบริการ ส่วนภาคการส่งออกซึ่งสินค้าปรับตัวลดลงตั้งแต่ปลายปี 2565 ขณะนี้อยู่ในช่วงทยอยฟื้นตัว

2.2 ภาวะเงินเฟ้อและแนวโน้ม อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 2.5 และมีแนวโน้มกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายตามแรงกดดันเงินเฟ้อด้านอุปทานที่ลดลง เนื่องจากการปรับลดลงของราคาน้ำมันขายปลีกในประเทศและราคาอาหารสด รวมถึงการดำเนินมาตรการลดค่าไฟฟ้าเพื่อช่วยเหลือค่าครองชีพจากภาครัฐ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1.9 ลดลงจากช่วงครึ่งหลังของปี 2565 ที่ร้อยละ 3.1 ทั้งนี้ กนง. ประเมินว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มทยอยปรับลดลงกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมาย โดยคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 2.5 และ 2.4 ในปี 2566 และ 2567 ตามลำดับ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานยังทรงตัวในระดับสูง โดยคาดว่าในปี 2566 และ 2567 จะอยู่ที่ร้อยละ 2.0

2.3 เสถียรภาพระบบการเงินและภาวะการเงิน ระบบการเงินโดยรวมมีเสถียรภาพแต่ยังเปราะบางในบางจุดโดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) และครัวเรือนรายได้ต่ำที่มีหนี้ในระดับสูง อย่างไรก็ตาม ระบบธนาคารพาณิชย์มีความมั่นคงและสามารถทำหน้าที่ตัวกลางกระจายสภาพคล่องเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจได้ต่อเนื่อง ส่วนภาวะการเงินโดยรวมผ่อนคลายลงและต้นทุนการกู้ยืมของภาคเอกชนมีแนวโน้มปรับสูงขึ้นสอดคล้องกับอัตราดอกเบี้ยนโยบาย โดยภาวะการเงินโดยรวมไม่เป็นอุปสรรคต่อการระดมทุนและการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ

3. การดำเนินนโยบายการเงิน

3.1 การดำเนินนโยบายอัตราดอกเบี้ย กนง. มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายต่อเนื่องรวม 3 ครั้ง จากร้อยละ 1.25 ไปเป็นร้อยละ 2.0 โดย กนง. ประเมินว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องจากภาคการท่องเที่ยวและการบริโภคภาคเอกชน ขณะที่การส่งออกสินค้ามีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป ด้านอัตราเงินเฟ้อทั่วไปยังมีความเสี่ยงที่จะปรับสูงขึ้นจากแรงกดดันด้านอุปสงค์ในบริบทที่เศรษฐกิจขยายตัว ดังนั้น การทยอยปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายช่วยลดความเสี่ยงในการปรับเพิ่มขึ้นของเงินเฟ้อและยืดเหนี่ยวเงินเฟ้อคาดการณ์

3.2 การดำเนินนโยบายอัตราแลกเปลี่ยน เงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐในช่วงครึ่งแรกของปี 2566 เคลื่อนไหวผันผวนโดยเงินบาทปรับแข็งค่าขึ้นจากมุมมองเชิงบวกที่มีต่อการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวไทยก่อนจะเคลื่อนไหวผันผวนตามความไม่แน่นอนของการดำเนินนโยบายการเงินของสหรัฐอเมริกา การอ่อนค่าของเงินหยวน และความกังวลต่อปัญหาสถาบันการเงินในสหรัฐอเมริกาและยุโรป ทั้งนี้ กนง. เห็นควรให้ติดตามพัฒนาการในตลาดการเงินและความผันผวนในตลาดอัตราแลกเปลี่ยนอย่างใกล้ชิด รวมทั้งผลักดันการสร้างระบบนิเวศใหม่ของตลาดอัตราแลกเปลี่ยน (FX Ecosystem) อย่างต่อเนื่อง โดยมีการกำหนดแผนงานปี 2566 ได้แก่ (1) การสนับสนุนให้ผู้ประกอบการไทยบริหารความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (2) การสนับสนุนให้นักลงทุนไทยไปลงทุนในต่างประเทศได้สะดวก และ (3) การสนับสนุนให้บริษัทและนักลงทุนต่างชาติทำธุรกรรมในไทยได้ง่ายขึ้น

3.3 การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการรักษาเสถียรภาพระบบการเงิน กนง. ให้ความสำคัญกับการมีมาตรการเฉพาะจุดและแนวทางแก้ปัญหาหนี้้อย่างยั่งยืนสำหรับกลุ่มเปราะบางเนื่องจากฐานะการเงินของภาคธุรกิจโดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs และครัวเรือนบางกลุ่มมีความเปราะบางและอ่อนไหวต่อค่าครองชีพและภาระหนี้ที่สูงขึ้น นอกจากนี้ กนง. ได้ประชุมร่วมกับคณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงินเพื่อติดตามและประเมินเสถียรภาพระบบการเงินไทยอย่างต่อเนื่องเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของภาคเศรษฐกิจจริง (Real Sector)² และดูแลความเสี่ยงด้านเสถียรภาพระบบการเงินของไทย

¹ข้อมูลจากจดหมายเปิดผนึก ที่ ธปท.ผนง.(02) 247/2566 ลงวันที่ 7 เมษายน 2566 เรื่อง ขี้แจงการเคลื่อนไหวของอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ย 12 เดือนที่ผ่านมาสูงกว่าขอบบนของกรอบเป้าหมายนโยบายการเงิน

²ภาคเศรษฐกิจจริง หมายถึง ภาคธุรกิจที่มีการผลิตสินค้าและบริการที่สามารถจับต้องได้โดยมีกลไกราคาเป็นเครื่องมือในการกำหนดอุปสงค์และอุปทานของสินค้าและบริการนั้น

เรื่องที่ 2 : รายงานประจำปี (มกราคม-มิถุนายน 2566) ของธนาคารแห่งประเทศไทย

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานประจำปี (มกราคม-มิถุนายน 2566) ของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

กค. รายงานว่า

1. ภาวะเศรษฐกิจ

1.1 เศรษฐกิจไทยในช่วงครึ่งแรกของปี 2566 ขยายตัวที่ร้อยละ 2.2 ชะลอตัวลงจากช่วงครึ่งหลังของปีก่อนที่ขยายตัวที่ร้อยละ 2.9 โดยการส่งออกบริการขยายตัวต่อเนื่องตามจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวต่อเนื่องจากการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว ส่วนการลงทุนภาคเอกชนชะลอตัวลงจากการลงทุนในเครื่องจักรและเครื่องมือ ขณะที่การส่งออกสินค้าหดตัวตามภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่ชะลอตัวลงโดยเฉพาะสินค้าอุตสาหกรรม และ การใช้จ่ายภาครัฐหดตัวจากรายจ่ายเพื่อการบริโภคเป็นสำคัญ

1.2 อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐและดัชนีค่าเงินบาทโดยเฉลี่ยแข็งค่าขึ้นจากช่วงครึ่งหลังของปีก่อนซึ่งเป็นผลจากนักลงทุนคาดว่าธนาคารกลางสหรัฐอเมริกาสงสัยการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายและการเปิดประเทศของสาธารณรัฐประชาชนจีนเร็วกว่าที่คาดการณ์ไว้ อย่างไรก็ตาม อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐในไตรมาสที่สองปรับอ่อนค่าลงตามเงินหยวนที่อ่อนค่าลงจากอัตราดอกเบี้ยขาขึ้นของจีนที่ต่ำกว่าการคาดการณ์

1.3 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 2.49 ลดลงจากร้อยละ 6.54 ในช่วงครึ่งหลังของปีก่อนตามอัตราเงินเฟ้อหมวดพลังงาน ประกอบกับราคาขายปลีกน้ำมันในประเทศลดลงตามราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกและมาตรการลดค่าไฟฟ้าภาครัฐชั่วคราว ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 1.87 ลดลงจากช่วงครึ่งหลังของปีก่อนที่ร้อยละ 3.14 จากผลของฐานสูงในปีก่อน ทั้งนี้ ควรติดตามการส่งผ่านต้นทุนที่อาจเพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของเศรษฐกิจโดยเฉพาะจากการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและราคาอาหารสดที่อาจสูงขึ้นหากปรากฏการณ์เอลนีโญทำให้เกิดภาวะภัยแล้งสูงกว่าที่คาดการณ์

1.4 เสถียรภาพด้านต่างประเทศของไทยอยู่ในเกณฑ์ดี โดยดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 1.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากที่ขาดดุล 5.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐในช่วงครึ่งหลังของปีก่อน ขณะที่ดุลการค้าที่เกินดุลเพิ่มขึ้นจากมูลค่าการส่งออกสินค้าที่ดีขึ้น

2. การดำเนินงานของ ธปท.

2.1 แนวทางการดำเนินงานและประเมินผลนโยบายการเงิน ประกอบด้วย

2.1.1 เป้าหมายนโยบายการเงิน คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) กำหนดให้ใช้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในช่วงร้อยละ 1-3 เป็นเป้าหมายนโยบายการเงินด้านเสถียรภาพราคาสำหรับระยะปานกลางและสำหรับปี 2566

2.1.2 การดำเนินนโยบายการเงิน

(1) นโยบายอัตราดอกเบี้ย ในช่วงครึ่งแรกของปี 2566 กนง. ทนอยปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย รวม 3 ครั้ง จากร้อยละ 1.25 เป็นร้อยละ 2.00 ส่งผลให้ต้นทุนการกู้ยืมของภาคเอกชนทยอยปรับเพิ่มขึ้นแต่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการระดมทุนโดยรวม ทั้งนี้ การทยอยปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายจะช่วยลดความเสี่ยงด้านสูงของเงินเฟ้อและยืดเหนี่ยวเงินเฟ้อคาดการณ์

(2) นโยบายอัตราแลกเปลี่ยน ค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐในช่วงครึ่งแรกของปี 2566 เคลื่อนไหวผันผวนตามความไม่แน่นอนของการดำเนินนโยบายการเงินของสหรัฐอเมริกา การอ่อนค่าของเงินหยวน และความกังวลต่อปัญหาสถาบันการเงินในสหรัฐอเมริกาและยุโรป ทั้งนี้ กนง. จะติดตามพัฒนาการในตลาดการเงินและความผันผวนในตลาดอัตราแลกเปลี่ยนอย่างใกล้ชิดและผลักดัน การสร้างระบบนิเวศใหม่ของตลาดอัตราแลกเปลี่ยน (FX Ecosystem) อย่างต่อเนื่อง โดยได้กำหนดแผนงานปี 2566 ดังนี้ 1) ส่งเสริมการใช้สกุลเงินท้องถิ่น 2) สนับสนุนให้นักลงทุนไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และ 3) สนับสนุนให้บริษัทและนักลงทุนต่างชาติทำธุรกรรมในไทย

(3) การรักษาเสถียรภาพระบบการเงิน กนง. ให้ความสำคัญกับการมีมาตรการเฉพาะจุดและแนวทางแก้ปัญหาที่ยั่งยืนสำหรับกลุ่มเปราะบางเนื่องจากฐานะการเงินของภาคธุรกิจ โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) และครัวเรือนบางกลุ่มมีความเปราะบางและอ่อนไหวต่อค่าครองชีพและภาระหนี้ที่สูงขึ้น

2.2 แนวทางการดำเนินงานและประเมินผลนโยบายสถาบันการเงิน

2.2.1 ด้านนโยบายกำกับสถาบันการเงิน และการรักษาเสถียรภาพของระบบการเงินและเศรษฐกิจโดยรวม โดยมีการดำเนินการ เช่น (1) การปรับปรุงหลักเกณฑ์การกำกับดูแลสถาบันการเงินและผู้ให้บริการที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (Non-bank) โดยอยู่ระหว่างทบทวนขอบเขตการประกอบธุรกิจและรูปแบบการลงทุนของธนาคารพาณิชย์ และลด ละ เลิกหลักเกณฑ์ที่ไม่ชัดเจน (2) การพัฒนาการให้บริการทางการเงินแก่คนพิการ โดยกำหนดแนวปฏิบัติขั้นต่ำสำหรับการให้บริการทางการเงินแก่ลูกค้าผู้พิการอย่างเป็นธรรม (3) การกำกับดูแลภัยทุจริตทางการเงินเพื่อยกระดับภัยทุจริตทางการเงินให้เป็นความเสี่ยงสำคัญระดับองค์กรในสถาบันการเงินและเพื่อรองรับพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและ

ปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 และ (4) การกำหนดแนวทางแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่าง ธปท. สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาด้านเสถียรภาพของระบบการเงินและเศรษฐกิจโดยรวมได้

2.2.2 ด้านการพัฒนากระบวนสถาบันการเงิน ได้แก่ (1) การรับฟังความคิดเห็นจากสาธารณชน เรื่อง แนวทางการขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ไร้สาขา (Virtual Bank) และแนวทางการดำเนินการระยะต่อไป โดยคณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงินได้มอบหมายให้ ธปท. จัดทำ Consultation Paper ฉบับปรับปรุง เพื่อนำไปใช้ประกอบการจัดทำร่างประกาศกระทรวงการคลังในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตจัดตั้ง Virtual Bank ต่อไป และ (2) การผลักดันให้สถาบันการเงินสนับสนุนภาคธุรกิจปรับตัวไปสู่ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม โดย ธปท. ได้สื่อสารความคาดหวังที่ชัดเจนกับสถาบันการเงินเพื่อสนับสนุนให้สถาบันการเงินผนวกปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในกระบวนการดำเนินธุรกิจและเร่งพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการทางการเงินที่สนับสนุนการปรับตัวด้านสิ่งแวดล้อมแก่ภาคธุรกิจ

2.3 แนวทางการดำเนินงานและประเมินผลนโยบายระบบการชำระเงินเพื่อให้ระบบการชำระเงินของไทยมีประสิทธิภาพและมั่นคงปลอดภัยและมีการยกระดับการกำกับดูแลระบบการชำระเงินของประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยมีการดำเนินงาน เช่น (1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการชำระเงินที่สามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันและเชื่อมโยงกันได้ โดย ธปท. อยู่ระหว่างผลักดันการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเงินและการชำระเงินสำหรับภาคธุรกิจซึ่งได้ทดสอบการทำงานของระบบแล้วและคาดว่าจะสามารถให้บริการได้ภายในปี 2566 (2) การใช้ประโยชน์จากข้อมูลชำระเงินดิจิทัลผ่านการบูรณาการข้อมูลธุรกรรมชำระเงินของภาคการเงินและภาครัฐ โดย ธปท. ได้ดำเนินโครงการนำร่องการบูรณาการข้อมูลธุรกรรมชำระเงินในระดับรายธุรกรรมระยะที่สอง โดยจะรวบรวมข้อมูลรายธุรกรรมของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 5 แห่ง และนำมาวิเคราะห์เพื่อสนับสนุนการจัดทำนโยบายการชำระเงินและพัฒนาบริการทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ (3) การสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการแข่งขันของผู้ให้บริการชำระเงินและใช้เทคโนโลยีใหม่พัฒนานวัตกรรมบริการชำระเงินในประเทศและระหว่างประเทศ โดย ธปท. ได้ผลักดันให้ธนาคารพาณิชย์ 5 แห่ง เข้าร่วมให้บริการ QR Code แก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ 6 ประเทศ ได้แก่ ญี่ปุ่น ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนาม มาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ และสาธารณรัฐสิงคโปร์ และได้ร่วมกับธนาคารกลางของประเทศกลุ่มอาเซียน-5 ได้แก่ ไทย สาธารณรัฐอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ ลงนามในข้อตกลงเกี่ยวกับการเชื่อมโยงระบบการชำระเงินรายย่อยแบบทันทีระหว่างประเทศแบบพหุภาคี (4) การยกระดับการให้ความรู้การใช้งานการชำระเงินดิจิทัลอย่างปลอดภัย โดย ธปท. อยู่ระหว่างจัดทำแผนงานให้ความรู้เรื่องภัยการเงิน และ (5) การออกหลักเกณฑ์การกำกับดูแลที่ยืดหยุ่นรองรับความเสี่ยงใหม่ โดย ธปท. ได้ออกแนวนโยบายการป้องกันภัยทุจริตจากการทำธุรกรรมทางการเงิน ซึ่งได้ประกาศและมีผลบังคับใช้แล้วเมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2566 และอยู่ระหว่างปรับปรุง และ/หรือออกประกาศหลักเกณฑ์ภายใต้พระราชบัญญัติระบบการชำระเงิน พ.ศ. 2560

เรื่องที่ 3 : รายงานภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไตรมาสที่ 2/2566 และแนวโน้มไตรมาสที่ 3/2566 และรายงานภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมประจำเดือนกรกฎาคม 2566

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไตรมาสที่ 2/2566 และแนวโน้มไตรมาสที่ 3/2566 และรายงานภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมประจำเดือนกรกฎาคม 2566 ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ

สาระสำคัญ

ภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมในไตรมาสที่ 2/2566 เมื่อพิจารณาจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) หดตัวร้อยละ 5.6 ยังคงปรับตัวลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสที่ 1/2566 ที่หดตัวร้อยละ 3.7 ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการผลิตเพื่อส่งออกในหลายกลุ่มหดตัว อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวหลายอุตสาหกรรมยังขยายตัวได้ดี โดยเฉพาะกลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม ทั้งนี้ อุตสาหกรรมสำคัญที่หดตัวในไตรมาสที่ 2/2566 อาทิ Hard Disk Drive จากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ยังคงเปราะบาง ส่งผลกระทบต่อการลงทุนและกำลังซื้อของผู้บริโภค เหล็กและเหล็กกล้า จากการลดคำสั่งซื้อของลูกค้าเพื่อรอடுத்தทางราคาเหล็ก รวมถึงความต้องการบริโภคเหล็กปลายน้ำชนิดต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมต่อเนื่องหดตัวตามเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า ผลิตภัณฑ์ยางอื่น ๆ ที่มีใช้อย่างล้น เนื่องจาก การฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ชัดเจน ส่งผลให้กำลังซื้อสินค้าของลูกค้าลดลง โดยเฉพาะจากประเทศจีนซึ่งเป็นคู่ค้ารายสำคัญของไทย สำหรับอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวดีในไตรมาสที่ 2/2566 อาทิ รถยนต์ จากตลาดส่งออกที่มีการขยายตัวในรถยนต์ทุกประเภท อย่างไรก็ตามตลาดในประเทศมีการชะลอตัวเนื่องจากความเข้มงวดในการอนุมัติสินเชื่อของสถาบันการเงิน รวมทั้งอัตราดอกเบี้ยที่ปรับตัวสูงขึ้น การผลิตน้ำตาล เนื่องจากความต้องการที่มากขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ รวมถึงมีปริมาณอ้อยเข้าหีบมากกว่าปีก่อน

ภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเดือนกรกฎาคม 2566 เมื่อพิจารณาจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) หดตัวร้อยละ 4.4 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ปัจจัยหลักมาจากภาคการส่งออกที่ยังคงชะลอตัว จากภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่ยังอ่อนแอ อย่างไรก็ตามเศรษฐกิจในประเทศยังคงขับเคลื่อนได้จากอานิสงส์ของภาคการท่องเที่ยว ช่วยพยุงการบริโภคและการใช้จ่ายในประเทศ สะท้อนได้จากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อตอบสนองในประเทศ ยังคงขยายตัวโดยเฉพาะกลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม

อุตสาหกรรมสำคัญที่ส่งผลให้ MPI เดือนกรกฎาคม 2566 หดตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน คือ

1. Hard Disk Drive (HDD) หดตัวร้อยละ 39.13 ตามการพัฒนาเทคโนโลยีความจุทำให้ปริมาณการผลิตน้อยลง แต่ราคาต่อหน่วยสูงขึ้นตามปริมาณความจุ รวมถึงความต้องการใช้ปรับตัวลดลง นอกจากนี้ Solid State Drive (SSD) มีสัดส่วนการใช้ในอุปกรณ์ต่าง ๆ ทดแทน HDD เพิ่มมากขึ้น ซึ่งประเทศไทยยังไม่มีฐานการผลิต SSD ในประเทศ

2. เฟอร์นิเจอร์ หดตัวร้อยละ 44.93 จากเครื่องเรือนทำด้วยไม้ และทำด้วยโลหะจากเศรษฐกิจโลกชะลอตัว ลูกค้าลดคำสั่งซื้อ และฐานสูงจากปีก่อนที่มีคำสั่งซื้อส่วนหนึ่งมาไทย หลังจากที่ดินปิดประเทศ รวมถึงในปีที่แล้วมีคำสั่งซื้อพิเศษเป็นชิ้นวางสินค้าในห้างสรรพสินค้า ทั้งนี้การผลิตเครื่องเรือนทำด้วยไม้มีปริมาณลดลงต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 17

3. ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ หดตัวร้อยละ 9.73 จากความต้องการของตลาดโลกชะลอตัว และสถานการณ์สงครามการค้าของสินค้าเทคโนโลยีระหว่างจีนและสหรัฐฯ มีความตึงเครียดมากขึ้น ส่งผลให้ขาดแคลนวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิต

อุตสาหกรรมสำคัญที่ยังขยายตัวในเดือนกรกฎาคม 2566 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน

1. รถยนต์ ขยายตัวร้อยละ 5.34 ตามการขยายตัวของตลาดส่งออก อย่างไรก็ตาม การจำหน่ายรถยนต์ในประเทศลดลง เนื่องจากหนี้ครัวเรือนอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้สถาบันการเงินมีการเข้มงวดในการให้สินเชื่อมากขึ้น รวมทั้งอัตราดอกเบี้ยที่มีแนวโน้มสูงขึ้นส่งผลต่ออุปสงค์ในประเทศ

2. การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม ขยายตัวร้อยละ 4.99 ตามความต้องการที่เข้าสู่ระดับปกติ หลังการท่องเที่ยวขยายตัวต่อเนื่อง

แนวโน้มอุตสาหกรรมรายสาขาที่สำคัญ ไตรมาสที่ 3/2566

อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า คาดการณ์ว่าจะหดตัวเล็กน้อยเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากราคาวัตถุดิบในตลาดโลกมีแนวโน้มปรับตัวลดลง ทำให้ผู้บริโภชะลอการสั่งซื้อเพื่อดูทิศทางราคา และอาจส่งผลต่อความต้องการใช้เหล็ก อย่างไรก็ตาม หากการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน

และนโยบายสนับสนุนอุตสาหกรรมของภาครัฐมีความต่อเนื่อง คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวของ อุตสาหกรรมหลักในประเทศ

อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ คาดว่าดัชนีผลผลิตจะหดตัว เนื่องจากผู้ประกอบการต้องแบกรับภาระต้นทุนการผลิต การขาดแคลนวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้ไม่สามารถผลิตได้เพียงพอ อย่างไรก็ตาม ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ยังคงมีความจำเป็นต่อการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ยังคงมีความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในตลาดโลกอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่มูลค่าการส่งออกจะยังขยายตัวได้ต่อเนื่อง เนื่องจากสินค้าหลักที่สำคัญ เช่น วงจรรวมยังคงมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังมีประเด็นที่ต้องจับตามองสถานการณ์ความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกา จีน และได้หวันที่อาจส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์

อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง ปริมาณการผลิตยางแปรรูปขึ้นปฐุม (ยางแผ่น ยางแท่ง และน้ำยางข้น) จะยังคงชะลอตัวจากอุปสงค์ความต้องการผลิตภัณฑ์ดังกล่าวในตลาดต่างประเทศที่มีแนวโน้มลดลง แต่ในส่วนของปริมาณการผลิตยางรถยนต์และถุงมือยางคาดการณ์ว่า จะกลับมาขยายตัว จากการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ในส่วนของถุงมือยางคาดว่า ปริมาณการผลิตจะกลับมาขยายตัวภายหลังจากลดลงต่อเนื่อง 4 ไตรมาส

อุตสาหกรรมอาหาร คาดว่าดัชนีผลผลิตในภาพรวมและมูลค่าการส่งออกจะหดตัว เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้ามีแนวโน้มชะลอตัว อย่างไรก็ตาม ภาคการท่องเที่ยวยังส่งสัญญาณที่ดี รวมถึงอุปสงค์การนำเข้าสินค้าจากตลาดต่างประเทศ อาทิ ความต้องการนำเข้าน้ำตาลยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
